

Különfélék.

(T.) **Különféle fanemek vizelnyelő képessége.** E. F. Maumene több fanem vizelnyelő képességet vizsgálta meg. Mindenikből 1 dm. magas 50 mm. átmérőjű hengeralaku hasábot vett, a levegőn jól kiszáritotta s térfogatukat pontos mérések által újból megvizsgálta. Ekkor egy üres térben 2 mm. higany nyomás alá helyezte, hol egy koncentrált kénsavval megtöltött edény is állott, onnan kivéve, megszáritá s ismételt mérés után 24 óráig vízfürdőbe áztatta. Most szivacsos, itatospapírral gondosan letörülve, ismételte a mérést s következő eredményhez jutott: a különféle fanemek vizelnyelő képessége abszolút száraz fánál 9·37—174·86. közt váltakozik 100-hoz képest. A vízfelvétel maximuma tehát $\frac{7}{41}$, de ezt csak a gesztenye éri el. Közönségesen 100 részre 4·36—150·64 rész vizet vesznek fel. Rendes viszonyok közt 4·61—13·56 vizrészt tartalmaznak a fák, melyeknek tömörsége nem idéz elő nagy különbséget az eredményben. Egy és ugyanazon fanem különböző pontjairól vett metszetek alig mutatnak lényeges eltérést.

(F.) **A porhanyóság befolyása a talaj nedvességére.** Sokan azon véleményben vannak, hogy a porhanyós, laza talaj könnyebben kiszárad, mint a kötött, tömött talaj, milyen az agyagtalaj igen gyakran szokott lenni. Nem csuda, hisz ezt könyvekben is olvashatjuk; és azon okoskodás, hogy a levegő a porhanyós talajt jobban átjárhatván, annak vizét könnyebben elragadhatja, ellenben a talaj tömörsége a párolgást megakadályoztatja: első tekintetre helyesnek látszik, s megvesztegeti értelmünket. Ez okoskodást támogatja azon tény is, hogy a homoktalaj felületén gyorsabban elveszti vizét, mint a tömöttebb agyagos talaj. De ez éppen azért van, hogy a porhanyó talaj általában nem vezeti oly gyorsan és oly teljesen alsóbb részeiből a vizet a felszínre, mint a szivós, tömött talaj, s ezért a gyökerek által átszött

része, a legfelső réteg kivételével, annál lassabban veszi el nedvességét. Jól tudják ezt az alföldi lakosok azon vidékeken, hol a homoktalaj agyagtalajjal váltakozik. Nagy szárazságban ez utóbbi mindig mélyebben és teljesebben kiszárad, mint a homok. Valószínű, hogy a porhanyó talajba benyomuló levegőnek, csekély mennyiségű viktartalmából is képes még a talaj hűvös belseje vizgőzöket condensálni, megsűríteni. A kertészek a megöntözött földet nagy szárazság alkalmával laza földdel takarják be, s mind ők, mind a mezőgazdák igen jól tudják, hogy a megkapált, s általában felületén megporhanyított föld nem szárad ki oly gyorsan és teljesen, mint az összetömöttödött.

Schleh A.-nak, a „Centralblatt für Agrikultur-Chemie“ 1875. évi folyama februári füzetében közzétett vizsgálatai a tapasztalatból kifejtett ez utóbbi nézet mellett szólnak. Ő ugyanis három pár 1,5 centiméter bel-átmérővel bíró üvegcsövet háromféle földdel töltött meg, úgy, hogy mindenféle földből az egyik eső tömötten, a másik lazán volt megtöltve. Mind három földnem a tömötten töltött csőben a vizet gyorsabban, és magasabbra emelte, mint a lazán töltöttben. Továbbá 8 cm. magas bádgedényeket részint tömötten, részint lazán töltött meg páronkint ugyanazon földnemmél; azt vízzel telítette (gesättigt), és időközönkint súlyukat megmérte. A súlyveszteség azt mutatta, hogy a tömött talaj gyorsabban párologtatja el nedvességét, és ugyanazon idő alatt több vizet veszít, mint a laza.

(T.) **A viaszkpálma (Copernicia cerifera)** Brazília leg-hasznosabb fáját képezi, mert egyetlen erdei termény sem használható fel ennyiféle célra. Fiatal hajtásaiból kitünő minőségű szenet égetnek, fája nemcsak tüzelőanyagot szolgáltat, hanem mint műszerszámfá is szerepel s főleg hangszerkészítők előtt áll nagy becsben, sőt vízi építményeknél is igen keresett

ezikk. Száritott leveleiből szőnyeget fonnak ugy, hogy csak ez által 117.500 font sterlinget hajt be évente, s azonkívül edénynyalábjaiból köteleket fonnak. Gyümölcsét eszik, magja kávépótléket szolgáltat. Viaszkját a levelek megsebzése által nyerik, s csupán Ceava tartomány 871.400 kilogrammot termel, ebből évente mintegy 162.500 font sterling értékben.

Növény compass. Az Egyesült-Államok prairie területein egy növény tenyészik, mely leveleit állandóan északnak irányítja. Egy-egy 3—6 láb magas cserje, s mert sok gyantát is nyújt, gyantanövénynek is nevezik. Egyéb neve sarki növény.

Pápaszemes kigyót mutató növény. A Himalaya mocsáros vidékein egy növény fordul elé, melynek levelein ép olyan félhold alakú rajzok mutatkoznak, minőt a pápaszemes kigyó nyakán kiduzzaszt. A hasonlóság annyira szembeötlő, hogy az utasok váratlanul megpillantva, valóságos kigyónak nézik, s ijedten menekülnek el melőle. E miatt kapta „Cobra plant“ pápaszemes kigyó nevét.

Pályázati eredmény. Az erdőtörvényhez szükségelt magyarázó utasításra 4. pályamű érkezett; ezek egyike a határidőre nem volt befejezve szerző azonban a hátralévő részt márcz. 15-ig ígérte beküldeni a mit meg is tett. A bírálatot, az erdészeti egyesület részéről Bedő Albert, az erdőacadémia részéről Fekete Lajos és az orsz. magyar gazdasági egyesület részéről Lónyay Gábor és Kenessey Kálmán teljesítik.

A pályaművek következő jeligék alatt versenyeznek:

1. Az erdők fontosságát az emberiség a cultura előhaladtával ismerte fel.

2. Lesz-e sors, oh lesz-e Isten, a ki minket megsegít stb. Petőfi.

3. Munka, fáradtság és magány örömmé válnak, ha értünk hozzá, azoknak megadni a kellő irányt. Rousseau.

4. A verseny célja nem a díj, hanem a becsület.